

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/17755.**

Benyújtás dátuma: **2021-12-02 09:28**

Parlex azonosító: **1MWEY4ED0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ungár Péter (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mi lesz a jövőjük a fogyatékossgal élő fiataloknak?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A fogyatékossgal világnapján fokozottan fel kell hívni a figyelmet a fogyatékossgal élő embertársaink problémáira, és az év minden napján támogatni, segíteni kell őket, hogy minél teljesebb életet élhessenek. A teljesebb életüknek és általában a mindennapjaik része a segítségnyújtás, a gondozás.

Amíg a fogyatékossgal élő gyermek kiskorú, addig a legtöbb esetben szüleik, családjuk segíti, ápolja őket. De sajnos előfordul az az eset is, amikor az ápoló, gondozó családtag, megbetegszik, a gyermekek felnőnek és a szülőknek már a fizikai határaikon túl kell segítséget nyújtaniuk.

Bár az önellátásra képtelen gyerekek után járó ápolási díjnak nincs korhatára, a 18 évesnél idősebbek szüleinek is jár, számos egyéb nehézség merül fel a gondozásra, segítségre szorulóknak nagykorúsága esetén.

A felzárkózás, az integráció lehetőségének hiánya mellett, az iskolarendszertől való kilépés, a „tanulmányaik” befejezése után teljesen védtelenül, kiesnek a rendszerből.

Védőháló nélkül magukra maradnak a fiatalok, hiszen inentől kezdve a komplex minősítésen és az otthonba kerülésen túl nem sok lehetőségük van a támogatás elnyerésére.

Miután a speciális iskolában elvégezték a tanulmányaikat, a szülők nem tudják őket tovább fejleszteni annak ellenére sem, ha nem készek az önálló életre.

Sajnos a nappali ellátórendszerben sok a hiányosság, az otthonok megvalósítása is lemaradást mutat, hiszen többen lennének, mint amennyi férőhely van, nem beszélve azok államilag támogatottságáról.

Kérdezem Miniszter urat, mi lesz az iskola után, a szegregált intézményekből kikerülő fogyatékossggal élő fiatalokkal?

Milyen lehetőségeket, megoldásokat tud a szülőknek nyújtani a kormány, hogy gyermekük mindig megfelelő körülmények között, jó kezekben legyen akkor is, ha ők már nem tudnak segíteni, vagy ha ők már nem lesznek?

Várom érdemi válaszát.

Tisztelettel:

Ungár Péter

Budapest, 2021. 12. 02.